

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 305. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald04val-shoot-idm139761560264304.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

TREDIE OPTRIN

MARIE OG HENRIK

MARIE

Tienerinde, Monsieur Henrik! - Hvor er hans Herre? - Han var lykkelig, at han undflyede Stormen

HENRIK

Helst, da han maatte seyle uden Baglast -

MARIE

Hvor er han nu? -

HENRIK

Han har lagt sig for Anker, og indtager hvad ham fattedes - Nogle gode Skiver af en Fleske-Skinke - Men Skierts til Side - Hvad er det for Historier med hendes Jomfrue? -

MARIE

Hvad andet, end de Gamle? - Har hans Herre ikke fortalt ham det? - Som sædvanligt - Banden og Skielden - En Dør op, en anden i - Dugen revet af Bordet - Glassene paa Gulvet - Kokke-Pigen blaae og blodig, og deres Tienerinde paa Hovedet ned af Trapperne -

HENRIK

Saa at den ene blev lek i Stormen, og den anden kuldseylede - Men hvoraf kom al denne Stø? -

MARIE

(Grædende.)

Men bie kun - du skal betale mig det - Saa sandt jeg heder Marie, du skal betale mig det! - At slaee en ærlig Pige! - du! du! - Som, om hun 306 var meer end en anden, fordi hun er opsminket - Jeg veed nok den, som seer lige saa got ud, som hun - naar man fik Klæder paa Kroppen - Men jeg elsker min Ære, det er min Ulykke - Men du skalst dog ikke have gjort mig det Puds for intet -Jeg veed nok, hvad jeg veed - Men det er sandt - Jeg skulde hilse Hr. Leander fra Jomfruen, og sige ham, at -

HENRIK

At hun i det mindste maae lade ham have Roe, at spise i sit eget Huus. -

MARIE

Jeg kan bie -

HENRIK

Imidlertid fortæl mig, hvad der gav Anledning? -

MARIE

Hvad veed jeg det? - Maaskee, fordi Hr. Orgon bragte sin Broder-Søn hjem med sig, uden at have sagt hende det i Forveyen - saa at han til al Uheld traf hende upyntet, og, som hun sagde, ikke belavet paa noget, endskiønt hun og Jens veed det bedre - og jeg veed og noget deraf - Men Herren, og hans gode Venner, kommer altid, enten for tilig, eller for silde -

HENRIK

Arme Hr. Orgon! -

MARIE

Jeg kunde græde for ham - Og det siger Lisette og - og Martin - og Kudsken.

HENRIK

Men Jens? -

MARIE

Han bliver feed, og leer - Han seer os alle over Skuldrene - det er ret en Ynk, at see, hvorledes de spille Giek med den gode Herre - Og med alt det kan han ikke have den kiære Huus-Fred - Som i Dag, med Vinen -

HENRIK

Hvorledes? -

307

MARIE

Det var derover, at Hr. Leander blev stødt. Rev hun ikke for deres Øyne Pengene af Haanden paa Martin, som Herren flyede ham til Viin? - Og paastod, med Skrigen, og Banden, at Vinen, hun havde foresat dem, var saa god, som nogen kunde forlange, at drikke den; uagtet den var suur, tyk, kun sammenplumpede Levninger af Bouteiller, tømmede i Smug med Jens! -

HENRIK

Ha du arrige Troid! - Dersom jeg var Hr. Orgon -

MARIE

Han blev og noget vred - Martin siger i det mindste, at han har aldrig seet ham vredere - Han stod op fra Bordet, og sagde, at hun i det mindste burde undsee sig noget for Fremmede - Men da var først Ulykken løs -

HENRIK

Hvad blev deraf? -

MARIE

Han sukkede, tog sin Hat, og gik ud -

HENRIK

Og dertil fik han dog Tilladelse? -

MARIE

Han faaer den ikke altid - Men i Dag har hun ventelig sine gode Aarsager, hvorfor hun vil være allene, og i det Fald, maae han afsted, om han og havde Feberen -

HENRIK

Han gjorde dog meget bedre, i at gifte sig, med en brav og dydig Kone - som elskede ham -

MARIE

Han tør ikke - dog, om han saae, hvorledes det gik til - Hvad der blev slæbet ud - hvorledes han bliver bestiaalet - og naar han kiendte Jens - saa troer jeg, at han gjorde det - Og, imellem os, jeg troer, at hun frygter for noget - Hun gjør i nogle 308 Dage intet andet, end at bande, de peene, stadselige, unge Tøser, som, siger hun, vil forlokke de gamle Narre - Iblant andet er der et artig Fruentimmer i Nabolauguet -

HENRIK

Som heder Leonore -

MARIE

Ret saa - Just Jomfruen i eders Huus - Hende maae hun ikke kunde lide for sin Død - Hun nævnede hende et Par Gange i sin største Heede; og det er ventelig hende, som jeg skal advare Hr. Leander for -

HENRIK

Du Leander? -

MARIE

Dersom hun kunde skrive, eller dersom hun havde nogen anden, eller om hun turde haabe, at Hr. Leander, efter det, som er skeet, vilde snakke med hende selv, saa havde hun vel ikke betroet mig dette Ærinde - Men nu, maae hun betroe mig saa meget -

HENRIK

Og kan hun ikke betroe mig det igjen? - Det om Leonore? -

MARIE

Nu, hun har just ikke sagt, at det var hende - Men imidlertid, har hun bedet mig, advare ham, for et Fruentimmer, der omgaaes ham hver Dag, som en Veninde, og uagtet al sin Smiger legger Snarer ud, for at skille ham ved en Arv, som tilkommer ham med Rette - At hun har sikkre Beviis paa alt dette; og, at hun af blot Høiyagtelse for Hr. Leander, skulde gjøre det, som hun kunde, til at forebygge det; men at hun nødvendig maatte snakke nærmere herom, med ham selv -

HENRIK

Han kommer gandske vist

MARIE

Han kan vel tænke, at jeg har først og sidst hundrede Undskyldninger at gjøre, for den Uorden i Dag - Og at jeg skal skyde al Skylden paa hendes 309 mange Fortredeligheder, og især paa den underlige knarvurne Farbroder

HENRIK

Den Uforskammede! - Veed hun intet meer, om Leonore?

MARIE

Men jeg maae forrette mit Ærinde selv - Ey Herren!

(Orgon kommer grandske dybsindig ind, uden, at see nogen af dem.)

HENRIK

Hr. Orgon i egen Person! - Hvor tankefuld og melancholsk! - Det sees paa ham, at han tabte Slaget, og maatte rømme Pladsen.